

Posudek oponentky diplomové práce

Autor diplomové práce: **Václav Buřič**
Název diplomové práce: **Vyživovací povinnost předků a potomků**
Oponentka diplomové práce: **JUDr. Kristýna Spurná**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který nevykázal shodu diplomové práce s jinými díly.

Autor předložil diplomovou práci na téma vyživovací povinnosti předků a potomků. Tato problematika je stále aktuální a v praxi se hojně vyskytující, volba tohoto tématu je tedy vhodná a autorovi dávala možnost přijít s novými poznatky. O to se autor skutečně snažil, bohužel zůstalo spíše u snahy, práce je z větší části kompilátem.

Diplomová práce je zpracována na 74 stranách, splňuje tedy stanovený rozsah více než dostatečně, bohužel kvantita nejde ruku v ruce s kvalitou. Z formálního hlediska je práce na průměrné úrovni, obsahuje větší množství překlepů či chyb v interpunkci, kterým bylo možno se vyhnout pečlivější korekturou. Patrně právě nedostatečná korektura vedla i k věcným chybám, např. na str. 16 je zákon č. 99/1963 Sb., tedy občanský soudní řád, uveden jako zákon o zvláštních řízeních soudních. K plynulosti textu přispěly autorem vytvořené zkratky nejčastěji používaných právních předpisů, které však následně autor nepoužívá v poznámkovém aparátu, kdy namísto občanského zákoníku, tedy zkratky o. z., uvádí zákon č. 89/2012 Sb. Oponentka má na druhou stranu za to, že pokud je v textu hovořeno např. o občanském zákoníku či občanském soudním řádu bez odkazu na konkrétní paragraf, je na místě použít celé jejich označení, nikoli pouze zkratku.

Práce je doplněna seznamem použité literatury. Drobnou výtku má oponentka k nerespektování citační normy (chybějící číslo vydání u knižních publikací, chybějící počet stran a ISBN). Autor čerpal především z odborné knižní literatury, právních předpisů, ale také z judikatury a v neposlední řadě z internetových zdrojů. Oponentka postrádá práci s časopiseckou literaturou či zahraničními prameny. Pokud jde o knižní zdroje, jedná se ve větší míře o starší publikace a jejich množství rovněž neodpovídá rozsahu diplomové práce. Při psaní autor prokázal průměrnou schopnost pracovat s vybranou literaturou, neuchýlil se k pouhému přepisu delších pasáží jiných autorů, ale zcela se mu nevyhnul (např. str. 9). Kladně je třeba hodnotit nadstandardní využívání judikatury.

Jak již bylo konstatováno, předkládaná práce je opatřena standardním poznámkovým aparátem, který vhodně doplňuje a zpřehledňuje samotný text práce. Autor jej využil nejen k odkazům na použité prameny, ale správně také k vedlejšímu textu, který by mohl být v hlavním textu rušivý. Pokud jde o odkazy na jednotlivé paragrafy právních předpisů, má oponentka za to, že pro plynulost čtení je vhodnější jejich zařazení do samotného textu, nicméně se nejedná o chybu.

Autor se řádně držel zvoleného tématu, byť např. podkapitola 2.5. s tématem souvisí jen hodně vzdáleně, některé pasáže dalších kapitol pak dle názoru oponentky zbytečně zabíhají do

jiných oblastí rodinného práva. Cílem, který si vytyčil v úvodu své práce, bylo podat ucelený výklad nejen hmotně-právní stránky problematiky vyživovací povinnosti, ale také procesně-právní úpravy, stejně jako možností vymáhání výživného. Lze zkonstatovat, že takto stanoveného cíle se mu podařilo dosáhnout pouze částečně. Snaha o komplexní pojetí vedla k tomu, že práce je nevyvážená, z větší části povrchní a vlastní téma není zpracované dostatečně detailně.

Práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do čtyř samostatných kapitol a je ukončena cizojazyčným resumé v anglickém jazyce, které by, zejména s ohledem na celkovou délku práce, mohlo být rozsáhlejší. Jednotlivé kapitoly a podkapitoly na sebe logicky navazují, autor se snažil přejít od obecného ke konkrétnímu a podrobnějšímu.

Hned v úvodní kapitole lze s autorem polemizovat nad tím, zda je vyživovací povinnost nutno spojovat s manželstvím, resp. jeho zánikem. V současné době se nezanedbatelná část dětí rodí mimo manželství, což ovšem na vyživovací povinnost nemá žádný vliv.

Druhou kapitolu věnoval autor obecnému úvodu pro problematiku, seznámil čtenáře se základními pojmy vyživovací povinnosti. Vyhnul se mnohými studenty oblíbenému historickému exkurzu od římského práva po současnost, který je ve většině případů, kdy tématem práce není historie jako taková, nadbytečný a vzbuzuje dojem snahy o prodloužení práce. Třetí kapitola představuje stěžejní část celé práce. Autor v ní rozebírá právní úpravu vyživovací povinnosti, subjekty vyživovací povinnosti, či rozsah výživného. Diplomant se snažil zpracovat do své diplomové práce příklady z praxe. Tuto snahu lze určitě hodnotit kladně, bohužel však praktická část v tomto případě snížila kvalitu celé práce, neboť pisateli se nepodařilo udržet úroveň odborného textu i v části, kdy se věnuje zvoleným konkrétním příkladům z praxe. Jím vybrané tři příklady zabírají 12 stran práce, což považuje oponentka za nadbytečné, navíc se jedná skutečně o popisné uvedení daných kauz bez jednoznačného přínosu pro práci. Autor mohl zvážit jejich zařazení do přílohy, ale nikoli jako součást vlastní diplomové práce.

Ve čtvrté kapitole se autor zabývá procesně-právní úpravou určování výživného. V zásadě mu nelze vytknout, že se pokusil problematiku vyživovací povinnosti podat čtenářům komplexně, a to včetně procesně-právní úpravy. Bohužel se mu však nepodařilo, jak sám v závěru konstatuje, zpracovat materii podrobně a zůstal tak u povrchního popisu soudního řízení, kdy navíc některé pasáže jsou příliš obecné a s konkrétním tématem souvisí jen vzdáleně. Totéž a dokonce ve větší míře lze konstatovat i u páté kapitoly věnované vymahatelnosti výživného, zejména exekuci.

Jako vhodnou lze v současné době vnímat komparaci se zahraniční právní úpravou, případně analýzu unijních předpisů a vyhodnocení, zda mají nějaký dopad na českou právní úpravu. Je škoda, že se autor na tuto stránku problematiky nezaměřil. Navíc zcela chybí úvahy de lege ferenda, které by měly být v diplomové práci zpracovány. Ani v závěru se diplomant nepokusil o zhodnocení právní úpravy. Na druhou stranu mu nelze upřít snahu o vlastní názory a rozsáhlou práci s judikaturou.

Práce jako celek působí nepřehledně, povrchně a v určitých pasážích popisně. Nelze přehlédnout horší úroveň jazykového projevu diplomanta, stejně jako jeho kostrbaté vyjadřování.

Předloženou práci doporučuji k ústní obhajobě, neboť splňuje všechny požadavky, které jsou na ni kladeny a předběžně ji hodnotím jako velmi dobrou v závislosti na průběhu obhajoby.

V Plzni dne 8.5.2018

.....
JUDr. Kristýna Spurná